

_____ de _____ de 2021

A l'atenció del Servei d'Atenció al Client,

Jo, _____, amb DNI _____, en condició de client/a de CAIXABANK, em dirigeixo a vostès per manifestar-los el meu complet desacord amb les polítiques d'inversió i finançament que desenvolupen en empreses d'armament durant els últims anys. Una informació que no els ve de nou, perquè és objecte de denúncia, des de fa més de 10 anys, de la Campanya Banca Armada, promoguda pel Centre Delàs d'Estudis per la Pau, SETEM, Justícia i Pau, l'Observatori del Deute en la Globalització, FETS, Alternativa Antimilitarista-Movimiento de Objeción de Conciencia, Col·lectiu RETS, la Fundació Novessendes i la Fundació Finances Ètiques.

Segons els seus "Principis d'actuació de la Política corporativa de relació amb el sector de la defensa", a l'apartat 5.3 sobre les exclusions, estableixen textualment que "cap empresa del Grup proporcionarà serveis financers a [...] empreses que venen armament a països o grups que estan subjectes a l'embargament d'armes de la Unió Europea, Estats Units i/o les Nacions Unides". No obstant això, hi ha dades contrastables a la base de dades de la banca armada del Centre Delàs d'Estudis per la Pau (<http://database.centredelas.org>) que demostren que vostès no compleixen amb la seva pròpia normativa.

En primer lloc, durant el període 2014-2019, CaixaBank ha finançat empreses d'armament per valor de més de 140 milions de dòlars. I, concretament, hi ha documentats almenys set casos d'enviaments de material bèl·lic fabricat a Espanya a zones en conflicte.

Un d'ells té com a escenari la República Centreafricana i com a protagonista l'empresa espanyola d'explosius i projectils MAXAM, que vostès financen. El programa *iTrace* que porta a terme l'organització Conflict Armament Research amb fons de la Unió Europea, recull evidències gràfiques que demostren l'existència de municions de petit calibre (inferiors a 20 mm) el setembre de 2014 al país, quan el conflicte i l'embargament seguien vigents. Aquestes troballes es van produir en dependències de la base militar de M'Poko, a 7 quilòmetres de la capital, Bangui, on es troba l'aeroport internacional, i procedeixen de dos fabricants espanyols: Nobel Sport Espanya i Maxam Outdoors S.A. A l'informe consta que Maxam va subministrar les municions a un usuari que apareix com desconegut, però no ha estat possible determinar la ruta des d'aquest usuari fins als civils armats i les milícies anti-Balaka, destinataris finals de la munició.

A més, aquest no és l'únic cas en què s'han trobat municions de Maxam a zones en conflicte, després dels fets ocorreguts amb Maxam Anadolu a Turquia. Són conscients que aquest banc està finançant un holding empresarial que fa exportacions a països en conflicte i amb embargament d'armes?

En segon lloc, l'any 2019 CaixaBank va ampliar el seu horitzó d'inversió en empreses d'armament i va començar a ser accionista d'Indra, empresa que dedica al voltant del 27% de la seva producció a desenvolupar electrònica militar, simuladors de vol i sistemes de tir i de defensa electrònica que, entre altres coses, s'utilitzen per a la militarització de fronteres. Una empresa que, a més, ja venia finançant Bankia.

Doncs bé, resulta que el cas d'Indra és molt significatiu perquè aconsegueix importants contractes públics, que consumeixen grans quantitats dels pressupostos estatals i europeus. Aquests fons podrien dedicar-se a altres qüestions, més necessàries, com són la sanitat o l'educació. En comptes d'això, Indra aconsegueix postular-se com un actor de referència en la indústria de desenvolupament de la guerra. Prova d'això és la seva actual designació per part de Govern espanyol, com a coordinadora nacional industrial en el programa europeu de Defensa FCAS (Future Combat Air System), el programa més gran conjunt europeu de defensa fins al moment o, tal com preferim anomenar des de la Campanya Banca Armada, d'economia de guerra.

Indra també es lucra amb la gestió de les polítiques de control fronterer que vulneren els drets fonamentals de les persones refugiades que fugen de territoris en conflicte o que simplement es veuen obligades a migrar perquè no

poden viure en els seus països d'origen per culpa del sistema econòmic que vostès alimenten. Ningú hauria d'haver de migrar i ningú hauria de ser mai considerat "il·legal" ni veure's sotmès a aquesta realitat tan lamentable que la Unió Europea sosté gràcies a empreses com Indra a les seves fronteres.

Així doncs, el material militar que fabrica Indra i els objectius per als quals es fabrica, són més que qüestionables. I parlant de la guerra del Iemen, Indra també ha participat en el Programa de les Corbetes Avante 2200 de Navantia per Aràbia Saudita, líder de la coalició, subministrant sistemes de defensa electrònica.

Cada vegada hi ha més accionistes i clients d'aquest banc que s'oposen a la seva política d'inversions, mentre que vostès no fan més que ampliar la cartera d'empreses d'armament a les quals financen. Per ara, es desconeixen els seus plans a llarg termini, però es pot dir que invertir encara més en empreses que es lucren gràcies al sofriment i la guerra, no és el camí. Personalment, sento una gran incomoditat i un particular disgust en relació a aquestes pràctiques. Així que facin un exercici de responsabilitat i finalitzin la seva relació amb les companyies que es beneficien del negoci de la guerra.

Molt cordialment,
